

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
3-gyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek, Ur-
uteza 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszólá-
mlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Az ellenzéki sajtó.

A ki az utóbbi napokban az ellenzéki lapokat figyelemmel olvasta, lehetetlen, hogy a legnagyobb megdöbbenéssel ne tapasztalta volna azt, hogy azok a kormány azon tagját, kit rövid idővel ezelőtt ha nem is egekig magasztalták, de mégis méltó előismeréssel kísérték, most a legelítendőbb módon megakarják fosztani azon bábértől, melyet alkotásai által közölszerűsége elnyert. A támadások, melyeket az ellenzéki sajtó Wekerle pénzügyminiszter ellen intéz, legjobban bizonyítják azt, hogy parlamenti ellenzékünk, nem tisztán realisztikus igazságos szempontok által vezéreltetik, hanem csupán merő pártérdektől. Mert az ellenzéki sajtó éppen most, midőn a valuta rendezés sikeres keresztülvitele némi kiviteli nehézségekkel jár, melyek elhárítását azonban őszinte és legnagyobb bizalommal Wekerle pénzügyminiszter geniálitásától biztosan várhatni, nemhogy előbbi álláspontján megmaradna, hanem midőn az első alkalom kínálkozik cserben hagyja a zászlót, melyet bár habozva, de mégis követett és oly színben akarja ma előtűntetni Wekerle pénzügyminisztert, mintha tudna ugyan szép elméleti terveket és reformokat kidolgozni, de nem volna képes azokat praktice keresztülvinni. Az ellenzéki sajtó egyelőre

a kétértelmű sajnálkozás palástja alá rejti támadását és minden czikkeiből kiolvashatni az „ember tervez, Isten végez“-féle közmondást, melyet gunyosan pénzügyminiszterünkre akarnak alkalmazni, de ez ugylátszik nem egyéb mint előkészület még erősebb támadásokra.

Mindez azonban remélhetőleg sem a pénzügyminiszternek nem fog ártani, sem a valuta rendezés üdvös ügyeinek nem fog ártani. De azon támadások, melyeket az ellenzéki sajtó ma derék pénzügyminiszterünk ellen intéz, igenis fognak ártani valakinek és pedig nem másnak, mint magának az ellenzéki sajtónak és az ellenzéknek.

Mert Wekerle pénzügyminiszter egyike azon providencialis és boldog államférfiaknak, kiknek tervei nem pusztán üdvös, azonban a közérdekekkel nem oly szorosan összefüggő avval nem azonos művek létesítését célozzák, hanem kiknek alkotásait mert boldogságát teremtik, egy nép áldása kíséri; Wekerle alkotásai mellett az egész közvélemény harcol; mert Wekerle pénzügyminiszter, nemcsak, hogy pénzügyünket szilárd következetességgel rendezte és államháztartásunkban a teljes egyensúlyt helyre állította, hanem úgy annyira megszilárdította rövid idő alatt, hogy a valuta rendezés által immár óriási művét

méltán betetőzheti. Ezért nem árthat neki az ellenzék, ezért fog ártani támadásai révén önön magának az ellenzéki sajtó, mert a ki a Wekerle pénzügyminiszter elleni czikkeket olvassa, azokban, nemcsak hogy nem fog gyönyörködni, de a mi a fő, nem is fog nekik hitelt adni; de azok igenis a méltó megütkezés és megdöbbenés hatását fogják minden olvasóban felköltetni. Hiszen merő komikum, ha azt vetik szemére Wekerle pénzügyminiszternek, hogy most a valutaszabályozás végleges keresztülvitelét őszig kell majd elhalasztani, holott még néhány nappal azelőtt nyilatkozott, hogy minden nap, melylyel a valuta rendezés keresztülvitele késik, megbecsülhetlen kárral jár az országra nézve. Ebből fegyvert kovácsolni csakugyan komikum.

Mintha azon kár, ha a valuta végleges rendezése néhány hónappal elhalasztatnék, tényleges formát öltene. Hiszen ezen kár csak azt jelzi, mit nyerhetünk, ha a reform ezen néhány hónappal előbb vitetnék keresztül; de nem jelez tényleges anyagi veszteséget. Ebben tehát a pénzügyminisztert épenséggel nem lehet megtámadni. Az ellenzéki sajtónak ezen támadásai tehát teljesen alaptalanok, annyival inkább, mert Wekerle pénzügyminiszter, már megmutatta a kételkedőknek, hogy még olyan dolgokat is képes

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A fájdalom.

(Novellette.)

Estefelé jött a betegre az utolsó roham; még egyet hörgött, és meghalt. És sokáig, iszonytól meredt szemekkel állott Barnez, a híres festő a halvány holttest előtt; nem értette: nem hihette, hogy olyan hirtelen jött a halál, hogy elrabolja tőle hitvesét. Három nap alatt vége volt. Három nap alatt odalett ő, a ki oly szép volt, olyan életteli, a kinek husa oly üde, körvonalai oly tiszták, oly szabályosak voltak! . . . Három nap alatt odalett ő, a ki oly csodálatraméltóan, oly akadémiusan helyes tartással állott modellt császárnőkhöz, courtisaneokhoz, nymphákhoz és szentekhez! Ő, a ki első érdemjelét szerezte meg neki „Agrippina halála“ című képeért . . . Három rövid nap alatt . . . Még nincs egy hete, hogy ott feküdt a modellasztalon, sarga selyem és skarlátzövetek közt, Kleopatrát ábrázolva, melylyel bizonyosan elhódította volna a nagy érmet, s mellé talán még egy helyet is a szépművészetek akadémiájában! . . . Barnez rávetette szemét a merev, alácsüngő, aranykarpereczekkel övesett karokra, a sűrű, pompás hajfürtökre, a klasszikus formájú testre, s vakító keblekre, a csodásan gömbölyű csipőre, a hasonlíthatatlan tagokra . . . Három nap alatt mindez semmivé lett, elveszett, elenyészett . . . Borzasztó, lehetetlen!

— Mathild, édes kis Mathildom, kiáltott a szerencsétlen férj, szólj hát hozzám! Nem igaz! Mondd, hogy nem haltál meg! Csak modellt fekezdel Ophéliához, Juliához, ugy-e? De nem haltál meg. élsz! Oh, szólj hát hozzám!

Hasztalan, érezte ajkán a holttest hideg ségét, s az a hidegség égette, mint az izzó vas. Ekkor az ágy lábához omlott, fejét a lepedőbe temette, és így szólt csukló zokogással:

— Istenem, istenem! Csakugyan halott!

Nem akarta, hogy bárki is virraszson halottja mellett és elzárkózott a kéretlen vigasztalás elől. Egészen egyedül készítette el a halott toilettéjét; elrendezte az ágyon a virágokat, illatos fehér orgonát, bánatos télizöldet. — Fehér lepelbe burkolva, a fehér ravatalon olyan volt Mathild, mintha aludnék.

Egy év előtt vesztette el Barnez a gyermekét, egyetlen fiacskáját, egy rózsás, piros arcú gyermeket, a kit már pompásan használhatott modellnek amrettekhez és angyalkákhoz. És most nejt is elragadta a halál. Most már semmije sem maradt, a mit szeretethet volna; egyedül volt, olyan egyedül, hogy a halál gondolata egy pillanatra vigasztalást tünt fel előtte. Minek éljen tovább? Kiért? És mi végre? Minden összeomlott, minden, még a művészet önműve, még a művészi alkotás édes martyromsága, még az az isteni lelkesedés vagy fenséges örültség is, mely a hus színárnyalatából, egy napugárból a tengeren, egy ködön keresztültörő fénycsillamból magasztos bol-

dogság álmaival szövö össze. Mit ér most már neki a hírnév, mit érnek az érmekek, rendezetek, jutalmak? Nehány pillanattal azzal a gondolattal foglalkozott, hogy kettős koporsót rendel, abba maga is belefekszik az ő szeretett felesége, Kleopatrája, Agrippinája mellé. Azután ismét azokra a festményekre pillantott, melyet fiát ábrázolják, az ő meghalt György fiát, meztelenül, mint a virágok, szőke fürtökkel, ijjal a kezében, tegezzel az oldalán, virágarabeszek között lebegve vagy arany színű alapon fehér szárnyakkal repülve.

Éjjelre azonban a fáradtság és izgalom annyira összetörte, hogy elaludt.

*

Mikor felébredt, a nap aranyfényvel árasztotta el a halottas szobát. Barnez szemrehányásokat tett magának a miatt, hogy az álomtól legyőzteteni engedte magát. Panaszosan felkiáltott:

— És még én aludtam, míg az én imádozott angyalom . . . Oh, bocsáss meg! . . . Igazán halott és mi lesz most már belőlem? Semmim sincs többé a világon . . . Csak a művészet!

Haragos, fenyegető mondatot tett. — A művészet, ah, igen, a művészet, feláldoztam neki nóm és gyermekem szeretetét. . . . Ha a helyett, hogy festő vagyok, ügyvéd, könyvelő, szabó, vagy akármilyen más lettem volna, akkor egészen a drága lényeknek szentelhettem volna magamat; akkor talán el sem vesztettem volna őket; talán életben volnának. Nem, nem, ballani

keresztülvinni, melyet igen sokan lehetetlennek tartottak és így szerintünk bármiképen is támadná meg az ellenzéki sajtó, a valuta rendezést más ember mint épen ő nem is vihethé egyhamar keresztül. Ezért teljes bizalmunk van abban, hogy a Rothschild konszorciummal rendezkedés sem fogja az üdvös művet megakasztani, époly kevésbé, mint az ellenzéki sajtó. Mert bizony sem az egyik sem a másik még nem Isten, a ki végezhetne.

F. B.

A kereskedelmi miniszter mandátuma. Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter, a kit Marosvásárhely I-ső kerülete államtitkári állásában választott be az 1892/7-iki országgyűlésbe, miniszterré történt kinevezése következtében új választásának veti magát alá és képviselői mandátumáról való lemondását be is jelentette a képviselőház elnökének. A miniszter — mint ezt a fogadtatáskor mondott beszédében is jelzé — választói előtt körülményesen fog nyilatkozni úgy az általános politikai helyzetről, mint a tárczájával összefüggő ügyekről.

A valuta. Az összes valutajavastatok, melyeknek elintézése az osztrák urakházában a jövő hét folyamán bizton várható, még augusztus elseje előtt szentesítés alá kerülnek, úgy, hogy az összes magyar és osztrák valutatörvények előreláthatólag már augusztus elején ki lesznek hirdethetők. — Mivel minduntalan újra felmerülnek azok a hírek, mintha Wekerle pénzügyminiszter legközelebb Bécsbe menne, illetékes oldalról határozottan kijelentik, hogy ez annál kevésbé szándéka, mivel esen utazásra jelenleg semmiféle oka sincsen. A pénzügyi műveletek keresztülvitelére irányuló tanácskozásokat illetően az osztrák pénzügyminiszterrel való további tárgyalásoknak szüksége Wekerle miniszternek vele legutóbb folytatott értekezései után szintén nem forog fenn, mivel ezen értekezések a valuta törvények végrehajtásának minden részletét, tehát a pénzügyi műveletekre vonatkozó modus procedendit is felölteték és minden irányban egyetértésre vezettek. Wekerle Sándor pénzügyminiszter a tegnapi nap folyamán fogadta a magyar hitelbank vezérigazgatóját Pallavicini ögrófot és Széll Kálmán országgyűlési képviselőt, kikkel a rentekverzió keresztülvitelének módzatai felől hosszabb ideig értekezett. Az erre vonatkozó tárgyalásokat tehát nem napolták el; ellenkezőleg, a legnagyobb buzgósággal folytatják a nagy művelet keresztülvitelének előkészületeit. Wekerle pénzügyminiszter ennek folytán le is mon-

sem akarok többé a művészetről, eltöröm az ecsetet!

Halványan, duzzadt szempillákkal, hosszasan, fájdalmasan nyugtatta tekintetét neje holttestén.

— Nyomorult! . . . Nyomorult vagyok! Nem tudtam őt szeretni!

Azonban a mint így elmerült nézésébe, lassanként szemei egyre jobban elvesztették fájdalmas kifejezésüket és idáig kimondhatatlan fájdalmat kifejező tekintete lassanként azt a koncentrációt kezdte felvenni, mely a festő szemének azt a majdnem kegyetlen vonást kölcsönzi, midőn olyan tárggyal áll szemben, mely érdekli. Egyszerre felkiáltott:

— Milyen színvegyülék! Teringettét, milyen árnyalatok!

Miközben ujjával lassan egy isoláló kört irt le a homlok, az arc és a fej hátsó része körül, így szólt magában:

— Milyen szép! . . . Milyen szép és egyuttal mily ritka . . . Mily finomság, mily gyöngédség és mindenek fölött mily modern tonus!

Megérintette az ujját, melynek czimpái mintha alabastromból lettek volna faragva.

— Milyen tónus! . . . Igazán, ilyet sohasem láttam életemben.

dott ama szándékáról, hogy a Herkulesfürdő gyógyforrásait ez idő szerint felkeresse, mert az az óhajta, hogy az ügy elintézése nemcsak hogy halogatást ne szenvedjen, hanem, hogy mielőbb a megoldás stádiumába jusson. A miniszter első sorban két kérdéssel kíván tisztába jönni: az egyik a partizipáció, a másik a rizikó kérdése, a melyet a szerződő felek (t. i. a pénzügyminiszter egyrésztől, az illető pénzcsoport másrésztől) elvállalnak. Csak e két főkérdés eldőlté után kerül majd a sor az átvételi árfolyam megállapítására és az idő meghatározására, hogy mikor vegye kezdetét a művelet tulajdonképeni keresztülvitele.

A tápéi kerület jelöltjei. A tápéi kerületben a szabadelvű pártnak csak egy töredéke léptette föl ujjalag Léva József dr.-t. A kerület hivatalos szabadelvű párti jelölje Kelemen Béla dr. főszolgabíró, a ki körül a párt zöme csoportosul. A mint azt megerősíti a következő dorozsmai sürgöny is, melyet ma kaptunk: „A tápéi választó kerület összes községeinek mai napon itt megtartott jelölő gyűlése egyhangulag és lelkesedéssel Kelemen Béla dr. főszolgabírót kiáltotta ki a szabadelvű párt egyedüli jelöltjének, ki is a jelöltséget elfogadta. Léva József jelöltségét csak egy igen csekély töredék iparkodik keresztülvinni. Kelemen jelöltsége maga a siker.“ De nemcsak a szabadelvű pártban, hanem az ellenzéken is szakadás van és függetlenségi- és 48-as párt választói vasárnap Szegeden, a „Hét választó“ szállodában értekezletet tartanak, melyen megállapodnak a jelöltben. A Sima dolga tehát erősen romlik.

A torontálmezei tüzoltó-szövetség előértekezlete.

A torontálmezei tüzoltó szövetség megalakítására tegnap történt meg az első lépés Módoson, a hol a vármegye önkényes tüzoltó testületei közül 29 gyűlt össze, hogy egy szívvel és egy lélekkel magáévá tegye a szövetség megalakításának eszméjét és készségét jelentse ki az iránt, hogy szívesen vesz részt a megalakítás munkálataiban.

Az értekezletre egybegyűlő tüzoltókat Módos város közönsége ünnepélyesen fogadta s osztozott lelkesedésükben.

A tegnapi napon a tüzoltó-szövetség létesítésének eszméje nagy lendületet nyert s határozott formát öltött. Az ügy sorsa most már a további vezetőktől függ, a kik bizonyára éppen olyan hévvel és szeretettel

Egy árnyékra mutatott a holttest állalatt, egy végtelenül finom, kékes rózsaszinbe játszó árnyékra.

— Hát ez itt! A menyköbe, milyen finom! . . . Akár valami felbő!

Ujja visszatért a homokhoz, a hajhoz, a fel aljához.

— És mindezeknek összhangja, elrendezése. Igazán elragadó!

Nagy kört leírva végig jártatta ujját a halotti ruhán és a virággal borított lepedőn.

— És itt ez a fehér, meg ez a violaszín, meg ott az a szürke . . . Istenemre, különösen az a szürke szín pompás . . . És mindez milyen modern!

Egy szál virág lecsuszott a takaróról és a földre hullott; Barnes fölemelte, ismét visszatette a helyére, és itt ott rendezgette a többi virágokat is. Azután hátralépett, szemével hunyorított, kezével kimérte a helyet, melyre a vásznon szüksége lesz a motívumhoz. Astán így szólt:

— Harmincs centiméteres vásznon úgy hozzáillik, mint egy kestyű . . . biz' isten, akár egy kestyű!

Lábával a taktust verte, feje ide-oda balanczírozott s egy utséli nóta ütemeit je-

munkálkodnak majd tovább, mint az a néhány szépen gondolkozó, fáradhatlan ember, a kik az eszmét megpendítették és azt ennyire hozták.

Az esetről kiküldött tudósítónk a következő bővebb tudósítást közli:

A tüzoltó szövetség előkészítő értekezletére egybesereglett tüzoltók legnagyobb része a torontáli helyi érdekű vasutak dél-élti vonatával érkezett Módosra.

Az indóház perronján a módosi tüzoltók teljes díszben, zeneszóval várták az érkező bajtársakat, a kik azután testületileg vonultak be a városba, a Bits-féle vendéglőbe, a hol az értekezlet megtartatott.

Az értekezleten a következő önkényes tüzoltó egyesületek képviselői vettek részt: Pflöck Nándor (Nagybecskerek), Gesztessy János (Zsombolya), Lafleur Péter (Lázárföld), Baranyi Kálmán (Erzsébetlak), Kaucz János (Ujvár), Lukinics Miklós (Horvát-Bóka), Meng József (Német-Szárcsa), Kosztolányi Antal (Perlasz), Domonkos Gyula (Módos), Kaufmann István (Szentgyörgy), Wiedemann János (Ernesztháza), Hirsch Vilmos (Rudolfsgád), Holstein Ede (Klekk), Bottka Béla (Bánlak), Nikolajevics István (Horvát-Neuzina), Filipsz Miklós (Gyér), Mors János (Gád), Mility Nikola (Surján), Szevics Sándor (Rudna), Himesy Emil (Antalfalva), Bagits Bogdán (Tógyér), Barics István (Orlovát), Demkó Ferencz (Lázárföld).

Miután a képviselők igazoltattak és az alapszabály tervezetek kiosztattak, Demkó Ferencz indítványozza, hogy az értekezlet elnökül Gesztessy János választassék meg, s hogy őt erre Domonkos Gyula és Meng József kérjék fel.

Gesztessy belépésekor az értekezlet hársány éjjennel fogadta, mire Gesztessy elfoglalta az elnöki széket, s miután rövid szavakban köszönetet mondott a megtiszteltetésért, s örömet fejezte ki az egybegyűltek nagy száma felett, az értekezletet megnyitottnak nyilvánítja.

Ezután az értekezlet tisztii kara választotta meg Alelnökké lett Demkó Ferencz, pénztárnokokká: Lafleur Péter és jegyzővé Tereba János.

Majd Kaufmann István, a bega szentgyörgyi önkényes tüzoltók főparancsnoka felkéri Demkót, a kinek az értekezlet létesítése körül a legnagyobb érdemei vannak, hogy vázolja röviden az előértekezlet célját.

Demkó Ferencz előadja, hogy a czél egy tüzoltószövetség megalakítása, mely az egész megyére kiterjedne. Az értekezlet célja, az előmunkálatokat megtenni s azután felkérni úgy a vármegye törvényható-

lezte, melyet festés közben fityólni szokott, és dudorászta magában:

— Mint egy kestyű, mint egy kestyű! Tamtam!

Elkészítette a festőállványt és lázas sietéssel dolgozni kezdett. A mozdulatlan holttest mellett, mely a virágok közt majdnem zöldes színbe játszott egész nap nem lehetett egyebet hallani, mint az ecset suhogását a vásznon, itt-ott félbeszakítva egy atelier-nóta dallamától, melylyel Barnes munkáját kísélni szokta.

„Bonnat mester mondta ezt,
Bonnat mester mondta ezt:
Sötétbarna illik ide
Meg a sárga tetejibe,
Mint toronyra a kereszt.“

Másnap reggel, alig, hogy a nap felkelt, újra munkához látott, s egyre lázasabban sietett, és boszankodott Mathild álla miatt, melynek színárnyalatát sehogysem bírta eltalálni:

— Hogy találjam el ezt az állat. Ugy váltatta a színét, mint valami chamaeleon. Tegnap halvány ibolyaszín volt, ma meg narancsszínű; sehogyse tudom eltalálni. — Próbáljuk meg zölddel. Ah, szegény Mathildom, nem vagy már olyan kitünő mo-

sági bizottságát, mint Nagybecskerek város tanácsát, hogy a további vezetést vegyék a kezükbe és a szövetség alakuló közgyűlését mielőbb hívják egybe.

A tetszéssel fogadott beszéd után Gesztessy elnök indítványozza, hogy az értekezlet vegye tárgyalás alá a szövetség alapszabály-tervezetét, melyet az ország több megyéjében fennálló tüzoltó-szövetségek alapszabályainak mintájára Demkó Ferenc dolgozott ki.

Az egybegyűltek azután pontról-pontra megvitaták az alapszabálytervezetet s azon több célszerű módosítást tettek.

Az alapszabálytervezet letárgyalása és elfogadása után határozatba ment, hogy egy kilencztagnó bizottság választassék, mely az alapszabálytervezetet úgy a vármegyének, mint Nagybecskerek város tanácsának bemutatassa, kikérje támogatásukat s az alapszabálytervezet alapján a szövetség mielőbbi létesítése iránt a szükséges intézkedéseket megtegye. Feladata még a bizottságnak az is, hogy a nagybecskereki tüzoltó testületet értesítse és az együttműködésre felkérje.

A bizottság tagjaivá választottak: Gesztessy János, Bottka Béla, Demkó Ferenc, Lafleur Péter, Baranyi Kálmán, Holstein Ede, Domonkos Gyula, Meng József és Kaufmann István.

Az értekezlet ezzel déli egy órakor véget ért. Utánna társas ebéd következett.

HIREK.

— Rónay Jenő, főispán ma reggel Bánlakra utazott, s szerdán tér vissza Nagybecskerekre.

— Estély a főispánnál. Rónay Jenő főispán termeiben szombaton este fényes estély zajlott le. Az estély, mely vidám jókedvben késő éjjelig tartott, Olga napja alkalmából rendeztetett, s részt vettek: Bobor Róza, Bobor Sari, Jekelfalussy Zoltánné, Hegedüs Miklósné, Vlachovits Melanie, Bakalovics Ágostonné, Zsiros Mihályné stb. A férfiak közül hivatalosak voltak: Jekelfalussy Zoltán cs. kir. kamarás, Daniel László alispán, Hegedüs Miklós, Bakalovich Ágost, Pap Géza orsz. képviselő, Karácsonyi Andor, Lauka Gusztáv, Feilitzsch Bertalan báró, Balázs Iván, Filkovich Boldizsár, Kiss Ellemér, Kajdár Jenő, Reitter Oszkár, Hauser Károly, Zsiros Imre.

— Díjlövészet. Érdekes díjlövészetet rendezett folyó hó 23-án, azaz szombaton, a helybeli honvéd tisztikar, melyen a tartalékos honvédtisztek és a népfőlkélti tiszt-

jelöltek családjaikkal is részt vettek. Komoly célja is volt e tulajdonképen vigjellegű barátságos összejövetelnek, a mennyiben ugyanis a népfőlkélti tisztjelölteknek alkalom nyújtott az új 1888. évi ismétlődő fegyver szerkezetének és hadképeségének megismerésére. Délután pont 5 órakor esett az első lövés és a céllovészet nagy érdeklődés közt 7 óráig tartott, a mikor is a találati eredmények alapján Straubert J. százados zászlóalj parancsnok általános figyelem közt felolvasta a díjazandók neveit. Az első díjat egy — szép kiállítású ébresztő órát — ifj. Róza Ferenc tart. hadnagy kapta, a másodikikat — egy értékes valutapénztárcát — Okos Lajos hadnagy, a harmadikat pedig — egy érdekes pagodlit Belitska Sándor hadnagy nyerte, a többi díjakat sorban: Puts százados, Keresztes Aladár megyei alszámvéző, Csanjevacz főhadnagy, Raffay és Szilágyi hadnagyok, ifj. Serdics György k. felső realbeli növendék, Sumárszky nyug. őrnagy, Fülöp tart. hadnagy, Fuka főhadnagy, Hausladen és Friedmann tart. hadnagyok nyerték el. A díjak kiosztása után az egész társaság megszemlélte a lőtér berendezését. Már visszajövet, hallották a zene hívogató hangjait és az invitáló pohárcsengést, melyek hatásai alatt a fiatalok csakhamar tánczra kerekedtek, az öregek pedig először csendes, azután mindinkább hangosodó poharáznak és díkciózásnak adták magukat. Egész 9 óráig mulatott a nagyszámu társaság, a mikor is lámpavilág, zene és ének-szó mellett széles jókedvben bevonult a Róza saletlija alá, a hol újra tánczra kerekedve, csak a hajnal tudta a kedélyeket ismét annyira lecsillapítani, hogy zajos búcsuzás után széteszolt a társaság. Jelen voltak: hölgyek: Serdics alezredesné, Straubert századosné, Szávits Sándorné, Tarnayné, Braunné, özv. Verscsayné Szávits Olga, Szilágyiné, Hajnalné Kikindáról, Ersekujváriné, Kovácsné. Leányok: Serdics kisasszony, Orsó Matild Szabadkáról. Mint vendégek: Serdics alezredes, Sumárszky őrnagy, Krsztics polgármester, Balázs József gymn. igazgató, Merhall huszárkapitány stb.

— Lövészet. A július hó 24-én tartott céllovészet eredménye egy 200 méter távolságra felállított 3 körös tábláról a következő volt: 1-ső Kokits Sándor Fer. 9¹/₂ egységgel, 2-ik Keresztes Aladár a legszebb mélylövésért, 3-ik Nack Gyula 8 egységgel. Legközelebbi lövészet július 31-én lesz.

— Beugrott az ablakon szombaton éjjel egy eddig még ismeretlen tolvaj, az uriteczában Eliás Ferencz mézszáros lakásába, s onnan hét forint készpénzt, egy ezüst órát, egy ezüstlánczot és egy esernyőt lopott el.

dell, mint azelőtt. Szegény kicsikém, hogy elfordítod tölem bal arcodat És konturjaid is egyre merevebbek lesznek. Terringettét, bosszantani kezd a dolog! Hiszen ilyesmit az első ülésre el kellene találni. No, most nem rossz, hanem nini, úgy látom, elfogyott a cadmium.

És miközben festékes ládjában kotorászott, újra kezdte a dudolást:

„Bonnat mester mondta ezt,
Bonnat mester mondta ezt:
Sötétbarna illik ide,
Meg a sárga tetejibe,
Mint toronyra a kereszt.“

Most inasa lépett a szobába.

— Na mit akarsz? Mondtam hogy ne háborgass!

A szolgál komoly hangon válaszolt:

— Bocsanatot, uram a pompes funébrés emberei vannak itt.

Barnez bosszusan kiáltott rá:

A pompes funébrés? Mi közöm hozzájuk? kergesd el őket a pokolba.

— De, uram, asszonyom végett jöttek.

— Ej mit akarnak asszonyoddal. Még nem végeztem el. Két órára van még szükségem... Tartsd őket addig vissza... adj nekik inni... mutasd meg nekik a műtermet... vagy nem figyelj csak!

Közelebb intette magához a legényt, és így szólott hozzá, jókedvű kopósággal, melyben újra éledt régi bohéme természet:

— Mond meg a pompes funébrés embe-reinek, hogy eltevezették a házat. A másik utczába kell menniök.

És újra kezdte a festést.

Estére, mikor a temetést rendező személyzet újra eljött, Barnez szobájába zárkózott, és borus arcczal, összeránczolt homlokkal, magába mélyedve ült a vászon előtt, melyen minden ott volt, a mi még drága Matildjából megmaradt számára. Egy óra múlva, midőn az éj beállt, felemelkedett onnan.

— Ah, látom, mi hiányzik még innen, sóhajtott... Ez még nem az igazi, de hogyan találjam el?

És miközben az üres ágyat nézegette, melyen néhány ott felejtett virág szomorúan hervadozott, így szólott fájdalmasan:

— Csak természet után tudnám eltalálni!

És még hosszú évek multán is az volt örökös panassa, rögeszméje, hogy örültségében fastette le elhalt feleségét.

(Francziából.)

s. r.

A rendőrség a lánczot és az esernyőt már megtalálta a mellenczei-ut végén levő kukoricaföldek közelében, a tettes azonban még nem került kézre. A tolvaj bizonyára valami suhancz volt, a kit a nyitott ablak és az alkalom csábított arra, hogy lopjon. Az esetből pedig okulhatnak azok, a kik éjjelenként nyitva szokták hagyni ablakaikat, hogy a jövőre elővigyázóbbak legyenek.

— **Megszéppent szellemek.** Ama bizonyos szellemek, a kik több napon át olyan hősiesség kitarással dobálóztak a Báthory utczában, a tegnapi napon, a hogy előre sejtettük, abbahagyták játékukat. Valószínű, hogy nem szimpatiroznak a rendőrséggel, s megijedtek az egyenruhás alakoktól, a kik éber figyelemmel lesték munkájukat. A nevezetessé vált házat egyébként tulajdonosa közelebb eladja, s valószínű, hogy a vevők közt lesz a rejtélyes szellem is, mert éppenséggel nem lehetetlen, hogy nem is volt más célja, s csak ily módon akart olcsó szerrel házhöz jutni.

— **Kinevezés.** A magyar kir. igazságügyminiszter Rektorisz Károly nagy-kikindai királyi törvényszéki aljegyzőt a szabadkai kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— **Jászai Mari Nagyikindán.** A nemzeti színház nagynevű tragikája Jászai Mari asszony két estén át vendég szerepelt Nagyikindán, telt ház és óriási siker mellett. Első estén az Elektrát mutatta be, második estén Hugó Viktor „Angelo“-jában lépett fel. Az első alkalommal Bogdán Zsivkó dr. gyönyörű csokorral, második estén „Jászai Mari kikindai tisztelői“ egy óriási, remekül kötött babékoszorúval fejezték ki hódolatukat a tragika iránt.

— **Félbeszakadt nászut.** A környék egyik mezővároskájából írják nekünk a következő pikáns esetet. Egyik ötven esztendő magánzó, ki üres óráiban özvegy és több gyermek atyja, néhány hónappal ezelőtt ismeretséget kötött egy szobaleánnyal, ki az ottani nagyvendéglőben volt alkalmazva és a ki felével ifjabb nánál. A magánzó megszerette a csinos leányt és azon hiedelemben élt, hogy vonzalmát a leány is viszonzozza. Megbeszéltek az egybekelést és a napokban bejöttek a városba, hogy itt a leány okmányait beszerezzék. Midőn minden el volt intézve, elmentek egy vendéglőbe, hogy ott az ut fádalmait kiheverjék. Mialatt a boldog vőlegény a sült liba és uborkasaláta mellett erősítette magát, azalatt a leány néhány pillanatra eltávozott, — de többé nem tért vissza. A férfi várt órákig, míg végre belátta, hogy rutul meg van csalva, mert a leány nemcsak a maga okmányait vitte el, hanem csupa szórakozottságból a vőlegény összes értéktárgyait is. Melyen megszorodva visszatért a vőlegényjelölt városkájába, hol most lakásában — melynek egy ideig ideiglenes urnője is volt már a hűtlen szökevény — minden tárgy emlékeztette őt korán elvesztett boldogságára.

— **Sportember a „Rendőri Közlöny“-ben.** Ebben az egy oldalas szürke lapban, amelyben csak véreskezű emberekről s elveszett tinókról van szó, megjelent egy nemrég még országosan ismert sportember neve. Annnyira sportember volt, hogy ez okozta a vesztét. Végzetes viszonyok közé sodort egy európai műveltségű uri embert, Kaszás Istvánt, — jogász korában sok olyan előkelő baráttra tett szert, a kinek a vagyoni viszonyai megengedték, hogy eltekintsen minden egyéb élethivatástól és sportnak szentelje idejét. Ebben a légkörben Kaszás is belebوندult a sportba, s miután vagy tíz évig nagy élvezettel veloczipédézett, a fővárosban, az Erzsébet-köruton veloczipéd-üzletet nyitott. Az üzlet nem ment, de a tulajdonosa ment el s a törvényszék igen szeretné tudni hová, mert eltűnése előtt — sikkasztott. Most országoserte keresik a „Rendőri Közlöny“ köröző levele után, melyben el van mondva, hogy Ka-

szás István 35 éves, közép termetű, erős ember, egészséges, hosszukás arcán finom kis szőke szakal; beszél valamennyi európai nyelven.

— **Egy örült, a ki levágja a fülét.** Aradon tegnap fegyveres rendőrök megkötözött örült férfit szállítottak a közkórházba. Az elegáns nyulánk alak inogva haladt a csendőrök közt, erősen összekötött kezét folyton mozgatta, fejét féldalt bekötötték, mert késsel lemetszette balfülét és kidobta a robogó vonaton. A szerencsétlen Paiezo Domenico Gaspero olaszországi tarcentói illetőségű, Radnáról szállították be, a hol tegnapelőtt délelőtt háromnegyed 10 órakor az Erdély felől érkező vonatról leszállították, mint közveszélyes dühöngő örültet, a ki magaviseletével rettegésbe ejtette az utasokat. A vonatról sehogyan sem akart leszállni. Megállt az ablaknál s énekel, egyszerre elhallgatott, zila tekintetét egy fiatal nőre irányítva, azután lassan odament hozzá, elvonta a kezét és homlokához szoritotta. A fiatal nő, a mint észre vette, hogy az örült ember balfüle helyén vérző seb van, sikoltva hátrált. E perczen a radnai községi rendőrök megragadták a szerencsétlent, erővel a pályaudvarba vontatták s másnap, azaz tegnap beszállították az aradi közkórházba, a hol azonnal kényszerzubbonyt adtak rá. Este az aradi közkórházban meghalt az örült olasz.

— **Damjanich sírásója.** Az aradi tizenhárom vértanu kivégzése után még október 6-án éjjel Csernovics Péter máscai birtokára vitték Damjanich János és Lahner György holttestét. Csernovics, a ki akkor maga is az aradi börtönben ült, levélben intézkedett arról, hogy gazda tisztje, Rátky Frigyes, temesse el a két vértanút. Rátky még az éjjel egy béres segítségével közös sirt készített a két halott számára. De még mielőtt eltemették őket, Csernovics azt üzenté, hogy várják meg, míg ő megérkezik. Csak két nap mulva ért haza Csernovics és egy más helyen nagyobb sirt ásott a két vértanunak. A sír fölé Károlyi Ella grófnő, a kié később a birtok lett, gyönyörű síremléket építtetett. A temetés utolsó szemtanúja, Rátky Frigyes, a ki életében sokszor említette fel könyvek között egykori sírásó szereplését, tegnapelőtt halt meg Lévésen 79 éves korában.

— **Magyarok perpatvara Szerbiában.** A konstantinápolyi kiránduló társaság egy része kellemetlen emlékekkel tért haza keleti utjából. Nisben, az állomáson, egy páran összeveszték az állomásfőnökkel, a ki nem maradt adósuk és durván visszavágott. Erre egynéhány tüzoltó — mint a H—k jelenti — „alaposan“ neki támadt s jegyzőkönyvet vettetett föl az esetről. Mikor a társaság Belgrádba ért, a pályaudvaron rendőrség és katonaság várt rá s a főnök a társaság néhány tagját felhívta, hogy szálljanak ki a vonatból. A nisi állomásfőnök ugyanis felségvétség vádját emelte ellenük s e miatt kihallgatásuk vált szükségessé. A kirándulókat kihallgatták, jegyzőkönyvet vettek föl velök, aztán szabadon bocsátották őket.

— **Nemzetközi baromfi-kiállítás Budapest.** Az országos baromfi-tenyésztési egyesület ez év szeptember hó 22-étől október hó 2-áig a földmívelési minisztérium támogatásával egy nagyobb szabású baromfi-kiállítást és vásárt fog rendezni. Ezen kiállítás és vásár kapcsolatos lesz közönséges baromfi és tojástermeléssel is. Felhívtnak ennél fogva gazdáink, hogy a mennyiben volnának eladó közönséges tyúk, kacska, lud és pulyka-féléik nemkülönben tojástermelésük, vagy esetleg nagybani tenyésztésre és szállításra vállalkoznának, küldjenek fel a kiállításra mintaküldeményeket, melyekre a külföldről érkező és hazai nagyobb kereskedők szívesen kötnék vételi szerződéseket. Bővebb felvilágosítással és kiállítási programmal szívesen szolgál: Parthay Géza egyesületi igazgató, Budapest, Andrásy-ut 79. sz.

Irodalom és művészet.

* A „Vasárnapi Ujság“ július 24-iki száma 23 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Lukács Béla kereskedelmi miniszter“. (Arczképpel, Koller utódai fényképe után metszette Morelli) — „Jó barátok.“ Költemény Zempléni Árpádtól. „Miss Nightingale.“ Egy angol nőről a magyar nőknek. Irta dr. Farkas László. — „Egy amerikai író Budapestről“. (10 képpel: 1. A budai vár. 2. A királyi palota. 3. A lánczid. 4. A vigadó előtti kioszkból. 5. Az Erzsébeti kiosk. 6. A lipótvárosi bazilika az Andrássy ut sarkáról nézve. 7. A nemzeti múzeum. 8. Részlet az Andrássy-utról. 9. Az operaház. 10. A piac a Petőfiteren). — „A kém.“ Szentpétervári életkép. — „Zonia“. Elbeszélés, írta Crawford Oszvald. — „A vihodár“. — „Bushmanok orosz-lánvadászata. (3 képpel.) — „Magyar diszöltönyök a frankói kincstárból“. (Hat képpel.) — „Csanád Sándor“. (Arczképpel.) — „Helsingör, Hamlet vára“. Levél Dániából. Hegedüs Lorántól. (Képpel.) — „Városok keletkezése Ausztráliában.“ Eredeti levél. — „Az ember mint mérges állat.“ — „Tragédia az állatvilágból“. — „Hosszú farku japáni tyúk“. (Képpel.) Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi újság; Egyveleg; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes rovatok.

A félelem.

— A kolera-hírek.

A kolera-hírek alkalmából egy keleti mesét elevenítenek föl, mely azt bizonyítja, hogy gyakran maga a félelem is — járvány.

Egy mullah, midőn szamarán a város felé ügetett, hirtelen egy iszonyu alakot pillantott meg, ki szintén a városnak tartott. A bölcs szerzetes első pillanatra majdnem eszméletét veszíté, végre mégis összeszedte magát és megszólította a rémalakot:

— Ki vagy te és hová sietsz?

— Én a kolera vagyok — felelt az kísérteties hangon. — Isten küld a városba, hogy minden bűnöst elpusztítsak.

— És hány bűnös van a városban?

— Ötszáz — felelt a kísértet.

— Hallod-e, — szólt a mullah — esküdjél meg nekem, hogy csak ezt az ötszáz áldozatot követeled.

A kísértet megesküdött s erre a mullah a kolérát maga mellé vette a szamarára s bevitte a városba. Itt aztán elváltak egymástól, de a kolérának előbb meg kellett ismételnie esküjét.

A mullah egy idő mulva megtudakolta, hogy hányan haltak meg ama városban koleraiban.

— Háromezren! — felelt neki.

— Oh! akasztófára való kísértet — kiáltott föl a mullah — tehát mégis rászédél.

Néhány nap mulva utközben ismét találkozott a kolérával s a leghevesebb szemrehányásokkal illette. Az pedig esküdött égreföldre, hogy megtartotta szavát és csak ötszáz embert ölt meg.

— Hát a többi kétezer ötszáz?

— Azok csak a félelemtől haltak meg — magyarázta a rém.

Eddig a keleti mese, mely mesevolta mellett is sok igazságot tartalmaz.

Ezzel kapcsolatban egy esetet mondok el, ami már nem mese, hanem megtörtént dolog és éppen Magyarországon történt meg a legutóbbi kolerajárvány idejében.

A Mátra alján, ahol a kis Hangony fut a Sajó felé — lakik egy nép, mely szokásaiban, ruházatában, sőt magyar létére a nyelvében is különbözik az alföldi néptől.

Sajátságá ennek is, mint általában a magyar földművesnek a legnagyobb életbölcsességek egyike: megnyugodni a változhatlanban s így a halandóság törvényében is.

E mellett a megnyugvás mellett azonban a hiúság annyira ki van náluk fejlődve, hogy még az utolsó toillettről is jó eleve gondoskodni szoktak. Arról az öltözetről, a melyben őket majd örök nyugalomra tegyék. És ez a gyöngöcség főleg a nőknél tapasztalható. A férfiak persze másképp gondolkoznak. A mi kitűnt akkor, midőn valami kifuzamodott ész a világvégét jósolta ezelőtt 15—20 évvel s eljött a nagy nap, a férfiak reggel beültek a korcsmába, hogy majd beisszák mindenüket, ha már úgy is vége a világnak.

De már az asszonyok még sem ily könnyelműek. Azoknak már menyecske korukban készen áll a faragott szekrényben a „hálóruha.“

Hát a legutóbbi kolera időben, mikor már nagyon pusztított ez a félelmes rém, egy erdőháti szép fiatal menyecskének az jutott eszébe, hogy megnézze a haló ruháját, idő vagy moly nem tett-e kárt benne.

Kivette a ruháját a szekrényből s nézegette nagy figyelemmel s aztán elgondolkozott:

— Vajjon, hogy fog ez nekem állni?

S annyira szerette volna ezt tudni, hogy elhatározta fölpróbálni a ruhát, éppen úgy, mint mikor a nagyünnepi ruhát hazahozták a varróból.

És megcselékedte ezt az istenkísértést. Felöltözött szépen a haló-ruhájába. Az állat is felkötötte fehér gyolcsal, hogy teljes legyen az öltözet.

Akkor azután levette a falról a kis tükröt, rálehelte, megtörölgette, hogy tisztább legyen — és megnézte magát benne.

A házbéliek némi megbotránkozással látták a menyecske szórakozását, hisz azt a ruhát még a sirhoz közelebb állók sem szokták fölpróbálni... Azután látták, mint hal el a mosoly a szép fiatal asszony arcán, ajka elhalványul, szemei meredten nézik a tükröből azt az idegenszerű alakot, oda kap az átkötőhöz s olyan hangot ad, mintha az fojtaná; a kis tükrő esőrómpólve hull a földre s utána az asszony roskad le élettelenül...

A haló ruha nem került vissza többé a faragott szekrénybe, hanem letették a szép viasz asszonnyal hat láb mélységre.

Táviratok.

A valutaszabályozás.

Budapest, július 25. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Wekerle Sándor és Steinbach osztrák pénzügyminiszter, a Rothschildok mellőzésével, egyenesen a járadéktulajdonosokhoz való fordulással, önkényes rentekkonverziót terveznek.

A zágrábi érsekség.

Budapest, július 25. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Hire jár, hogy Vaszary Kolos hercegprimásnak sikerült megnyernie a pápa beleegyezését arra nézve, hogy a zágrábi érsekségre Haudek, benzés pap neveztesék ki. A hír megerősítve nincs.

A tápei mandátum.

Budapest, július 25. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A tápei kerület függetlenségi pártja elállott a választási akciójától. Sima Ferenc, a kerület volt képviselője, vasárnap tartotta megprogrammbeszédét Dorozmán. A gyülekezés színhelyére 70 csendőrt vezényeltek ki.

Gyilkosság az utcán.

Budapest, július 25. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Véres dráma folyt le ma hajnalban a Wesselényi utcában. Brinza Paula, Brinza István kőműves neje ugyanis szétzilált hajjal, sikoltozva futott ki az utcára s a Józsefváros felé szaladt. Férje mindentűnt nyomában volt, míg végre leteperte és leszurta. Az asszony nyomban szörnyet halt. A tett oka: féltékenység.

Vagdaldzó huszár.

Budapest, július 25. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Nagy csődületet okozott tegnap este a Károly-köruton egy részeg huszár, a ki kivont kardjával hadonászott a levegőben. A Károly-kaszárnyából csakhamar kivonult az őrség, egy tiszt vezénylete alatt, s a huszárt le akarta fegyverezni. A huszár azonban a tisztet is megtámadta. A tiszt felfogta a csapást, s a huszár fejére vágott, úgy hogy azt nyomban elborította a vér. De azért még mindig eszevesztetten vagdaldzott míg végre lefegyverezték és a kaszárnyába vitték.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy csúnya asszony története.

(Eredeti regény egy kötetben.)

— A „Torontál” számára írta: —

Törös Tivadar.

(10-ik folytatás.)

— Én bocsánatot kérek, — alázatoskodott János, — de csak amondó vagyok, hogy rendbe lenne minden, parolát is csapnék rögtön, ha megismerhetném a Rózika vonzódását a tekintetes kapitány ur iránt...

Máris asszony, kedve ellenére is igazat adott Jánosnak, míg a kapitány elmosolyodott.

— Ha csak ennyi a baj, — mondá szeliden, — akkor ide azzal a parolával, mert a Rózika velem azt izenteti, hogy bocsássák meg neki, hogy az engedelme nélkül szeretett meg egy vén fiút, és nehogy kosarat adjanak nekem, mert elemészti magát.

Mindnyájan nevettek, és a másik pillanatban János ur hatalmas parolát csapott a kapitány tenyerébe, míg Máris asszony akkorát czuppantott az átölelve tartott kapitány szájára, hogy jókora lövés hangjának is bevállott.

Az általános öröme aztán együtt borzongattak estig. Majd ott marasztották Derseit vacsorára s valának igen jóleső vigasságban, ahogy János elmesélte.

Vacsora után a kapitány, minthogy szép holdvilágos este volt, előre küldte az országúton a kocsiját, s míg azt a lovak lépésben vontatták, ő Jánossal csöndesen beszélgetve indult a város felé.

Mintegy tíz percz múlva, a kapitány komoly fordulatot adott a beszélgetésnek.

— Mondja csak, kedves János gazda, nem emlékezik maga arra a híres rabszökésre, ami ez előtt néhány évvel történt a szomszéd várból?

— Vagy igen, — felelte erdélyiesen János.

— Lássa, magánál sokféle ember fordul meg és sokféléet beszél össze-vissza. Nem hallott akkor tájban valamit erről a dologról? Nekem nagy dolgot cselekedne, ha valamit tudna. Egy öreg kapitány, — aki a mult hetekben halt meg, — vezette eddig a nyomozást, és most én kaptam meg az irásait. Nem szeretnék én is még vagy tíz esztendei szabadságot adni a gazembernek!

János szörnyen elgondolkozott. Bajuszát tépdeste, kavicsokat rugdosott lábaival az uton, míg egyszer csak hirtelen vállon ragadta a kapitányt s nagy örömmel kiáltá a kissé megütközött Derseinek:

— Mégis tudok valamit!

— No, csak rajta!

— A mikor a szökés történt, azon a napon délután három gyanus ember pénzelt nagyban nálunk. Én még ki akartam őket az utszélen levő eress alá telepíteni, hogy iganak a vándorlegények asztalánál, de a feleségem bevitte őket az extra-szobába. Az igaz, költöttek szépen, de nekem sehogysé tetszett a kinézésük. Ugy estefelé mentek el. Sohse láttam többet őket!

— Ennyi az egész? — kérde csalódva a kapitány.

— Lesz még több is! — bizonykodott János, — mert az csaknem semmi, instálom alásan, hogy mikor másnap a szökés híret két csendőr elbeszélte a korcsmában. Nyikuláj, ez az én darabontom, azt állította, hogy bizonyosan az a három lóköttő segíthetett benne, mert ő ismeri az egyi-

ket. Az ő vidékéről, Illondáról való s több es-tendeig volt a várban, mert megölte a feleségét, a ki szakácsné volt a némai kastélyban az uraságnál.

— Nem tudná Nyikulájt holnap hozzám küldeni? — kérde szemöldökeit ránczolva a hallottakra a kapitány.

— De igen, kérem! Ott lesz ott, minden bizonynyal!

— Jó. — De aztán hallgatás! mert könnyen bajba esnénk mind a ketten!

Erre a rémitgetésre János gazda égre-földre ígérte a hallgatást, mire Dersei elbucszott a fontos személylyé lett korcsmárostól és kocsijához menve a városba hatatott.

János gazda átkozta a világ összes rabjait, hogy egyik miatt most ilyen félelmesen kell vigyáznia a nyelvére.

IX.

Vannak sejtelmek és előérzetek, s ha bár a kettő között igen nehéz különbséget tenni, mégis talán az utóbbiak nyomasztóbbak a kedélyre. Sejtelmek mindenesetre távolabbról érintő érzés képeben jelentkeznek, míg az előérzeteket bizonyos tekintetben már folyamatban lévő események éreztetik velünk.

Néhány hét óta ilyenforma érzések bántották Dengelegit, aki az Adél és közte lefolyt jelenet óta különös nyugtalanságot érzett magában. Mintha egy láthatatlan, titkos hatalom fenyegette volna, melynek nem birt ellentállani, melynek katasztrófáját nem tudja megelőzni.

A társaságban pedig nem történt semmi ami nyiltan ellene támadt volna, de a legközvetlenebb környezetében beállott hidegség mit Adél részéről tapasztalt, féltékennyé tette nyugalma iránt és attól tartott, hogy ez a titok kimegy a község közé, mely még nem sejt semmit és régi kegyében tartja őt.

Dengelegi tehát elhatározta, hogy ismét közelebb vonja magához az egész társaságot, s irodájának személyzete egy napig meghívók kiállításával volt elfoglalva. Ezek a sokak által irigyelt kártyák tucatszámra kerültek a vidékre is, úgy hogy a következő szombaton Fejérvölgy és vidékének előkelősége és intelligenciája tartotta bevonulását a Dengelegi kastélyba, mely tündérfényben uszott.

A Dengelegi vagyona és izlése csodákat mivel s a nagy kastély termei és parkja mind mesés átalakuláson mentek keresztül és az embert az ezeregy éjszaka regéire emlékeztették.

A parkban és a kastély előtt elterülő nagy terrazon nappali fényt árasztottak a villany-lámpák, míg a nagy teremben, — mely táncznak volt átalakítva, — csillogott, ragyogott minden és a nehéz selyembutorzat az aranyos csillárok és drága keleti szőnyegek kápráztatták a szemet.

Est a ragyogó pompát csak kiegészítette a fényes bál-toalettbe öltözött szépségek sokasága; úgy hogy már maga e látvány is nagy élvezettel járt.

A terem fősarkában magas emelvényen volt elhelyezve a zenekar s e mellett egy végtelennek tetsző terem-sorozat következett, hol buffet, társalgók, női öltözők és kártya-szobák voltak nagy kényelemmel berendezve.

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Menetrend a Nagykikinda — nbecskerei vasútvonalon

		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	v. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.	Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
	Temesvár "	9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda	"	3.05	4.05	7.20
Karlova	"	4.09	4.49	8.04
Beodra	"	4.28	4.57	8.19
Török-Becse — Aracs	"	5.36	5.36	9.27
Kumán	"	6.06	5.56	9.22
Melencze	"	6.40	6.5	9.32
Ellemér	"	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	érk.	7.33	6.51	10.1

		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I. II. III. osztály		
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.	ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér	"	6.08	12.21	7.41
Melencze	"	6.30	12.51	8.16
Kumán	"	6.46	1.11	8.31
Török-Becse — Aracs	"	7.11	1.49	9.19
Beodra	"	7.45	2.23	10.04
Karlova	"	7.58	2.42	10.11
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.18
	Temesvár "	—	5.29	4.24
	Budapest "	1.30	—	8.15

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasutak vonalain

		3643*	3602	3612
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I. II. III. o.		
Versecz—Nagy-Becskek.	Temesvár ind.	—	—	12.00
Versecz	"	5.50	—	2.30
Versecz-Rét	"	5.57	—	2.35
*Temes-Paulis	"	6.03	—	2.32
Bethlen-Tanya	"	6.11	—	2.42
*Szivattyutelep	"	6.22	—	2.53
*London-Tanya	"	6.29	—	3.04
Nagy-Margita	"	6.37	—	3.13
Zichyfalva	"	6.49	—	3.25
Györgyháza	"	7.01	—	3.40
Szécsénfalva	"	7.16	—	3.57
Ó-Lécz	"	7.24	—	4.07
Kanak	"	7.33	—	4.19
Bóka	"	7.49	—	4.38
Szécsány	érk.	8.00	—	4.52
	Párdány l. alul.			
Szécsány	ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	"	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	"	4.41	8.37	5.37
Pusztá-Kenderes	"	4.50	8.43	5.46
Lázárföld	"	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	"	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	érk.	—	—	6.35

		3601	3611
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek—Versecz.	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	"	8.22	5.25
Lázárföld	"	8.50	5.58
Pusztá-Kenderes	"	8.56	6.06
*Lajosmajor	"	9.2	6.14
Szárcsa	"	9.16	6.30
Szécsány	érk.	9.29	6.45
Szécsány	ind.	9.44	7.01
Bóka	"	9.57	7.15
Kanak	"	10.14	7.35
Ó-Lécz	"	10.23	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	"	10.32	7.58
Györgyháza	"	10.42	8.10
Zichyfalva	"	10.54	8.27
Nagy-Margita	"	11.09	8.43
*London-Tanya	"	11.18	8.53
*Szivattyutelep	"	11.26	9.01
Bethlen-Tanya	"	11.39	9.15
*Temes-Paulis	"	11.47	9.25
Versecz-Rét	"	11.55	9.33
Versecz	érk.	11.59	9.37
	Temesvár "	3.16	—

		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány	ind.	9.34	7.05
Módos	"	9.56	7.32
*Fény	"	10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány	ind.	7.00	3.50
*Fény	"	7.13	4.03
Módos	"	7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül fel- vagy leszállás végett áll meg.

Dr. Brájjer Lajos fel. szerk. távollétében a szerkesztésért felelős Jurkovic Aladár, főmunkatára.

H i r d e t é s e k.

9122. ki. sz. 1892.

(340—2.2)

Árlejtési hirdetmény.

Nagybecskerek r. t. város tanácsa részéről ezennel közzétetik, hogy az Aradáci-utcában tervezett átérés felépítési munkálatoknak kiadása tekintetéből zárt ajánlati versenytárgyalás tüzetik ki.

Felhivatnak mindazok, kik ezen munkálatokra versenyezni kívánnak, hogy 50 krros bélyeg és a költségvetésben kitüntetett 1000 frtnyi összeg utáni 10%-os bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat 1892. évi július hó 26. déli 12 óráig a polgármesteri hivatalnál beadják.

A feltételek, költségvetés és tervrajz a kitűzött határnapig a városi II. tanácsnoki irodában a hivatalos órák alatt naponta megtekinthetők.

Nagybecskerek, 1892. évi július hó 18-án.

Krsztics János s. k.,
polgármester.

2341. házk. sz. 1892.

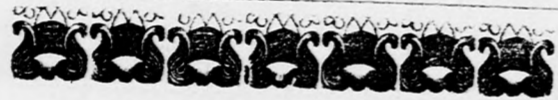
(337—1.1)

Idézés.

Filipovics Mária ismeretlen helyen tartózkodó házközönségi tag az 1885:XXIV. tcz. végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatik, hogy a Filipovics-féle 2. számú házközönség megszüntetése és vagyonfelosztása ügyben Idvor községhez 1892. évi szeptember hó 21-ik napjának délelőtti 8 órájára kitűzött tárgyalásra vagy személyesen jelenjen meg vagy pedig a részére Filipovics Nikola idvori lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőre nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Antalfalva, 1892. évi július hó 11-én.

Grofsoreán,
házk. főbíró.

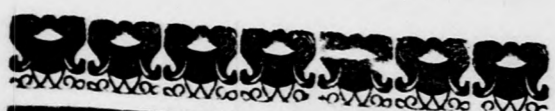
2381. házk. sz. 1892.

Idézés.

Jovanov Jován, Lenka, Darinka és Géna ismeretlen helyen tartózkodó házközönségi tagok az 1885:XXIV. törvény cikk végrehajtás tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatnak, hogy a Jovanov-féle 186. számú házközönség megszüntetése és vagyonfelosztása ügyben Farkasd községhez 1892. évi augusztus hó 11-ik napjának délelőtti 8 órájára kitűzött tárgyaláson vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig a részükre Markov Száva farkasdi lakos személyében kinevezett gondnokot czélszerű képviselőikre nézve kellően utasítsák, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit maguknak tulajdonítsák.

Kelt Antalfalván, 1892.
évi július 11. (336-1.1)

Grofsoreán,
házk. főbíró.

Elszökött csikók.

Vasárnap folyó hó 10-én egy egyéves barna és egy kétéves barna csikó, az utóbbi fehér csilaggal a homlokán, furdésközben elszökött. (329—4.4)

A t. feltaláló kéretnek a tulajdonost Grassl Antalt, Német-utca, Nagybecskereken értesíteni.

Cognac-quint-kivonat.

Védjegy a cognac-quint-kivonat számára.

Kitünő egészséges és tartalmas cognac pillanat alatti készítésére, mely a valódi francia cognactól semmiben sem különbözik, ajánlom e jónak bizonyult különlegességet. (338—50-1)

Ára 1 kilónak (elég 100 liter cognac készítésére) 16 forint osztrák érték. Készítési utasítás ingyen mellékeltek.

Legjobb sikerert és egészséges gyártmányért kezessek.

Spiritusz megtakarítás

érhető el felülmúlhatlan pálinka-erősítő-kivonatom által; ez az italoknak kellemes, erőteljes ízét ad és csakis nálam kapható. Ára különként 3 frt 50 kr. (600—1000 literre) használati utasítással együtt.

E különlegességeken kívül ajánlom még valamennyi essenciámat, rum, szilvapalinka, torkoly, fukesei-ú, valamint a létező likorok, szeszitalok, eczet és boreczet készítésére felülmúlhatlan minőségben. Készítési utasítások ingyen mellékeltek.

Arjegyzék ingyen.

Egészséges gyártmányokért kezesseget vállalok.

POLLÁK KÁROLY FÜLÖP

essenzia-különlegességek gyára P-ÁGÁ-ban.

(Tisztes képviselők kerestetnek)

Margit

GYÓGYFORRÁS

MAGYAR SELTERS.

Borral használva a legegészségesebb ital.

Van szerencsénk teljes tisztelettel tudatni, hogy Margit telepünkön a „Margit“ (Magyar Selters) gyógyviznek eddig is legújabb rendszerű kezelését újra tökéletesítettük. Gyógyvizünket új czimkével ellátott új alakú, az eddigieknél erősebb üvegekben, a viznek változatlanul maradását biztosító és dugaszolással és ónkupak-elzárással hozzuk forgalomba, mely újításra szives figyelmét felhívjuk.

Dr. Karlovsky utóda
a Margit gyógyforrás igazgatósága.

Orvosi bizonyítványok.

1892.

Dr. KORÁNYI FRIGYES,

kir. tanácsos, egyetemi tanár, a budapesti m. kir. tud. egyetem I. belgyógyászati kórodájának igazgatója.

A Margit (Magyar Selters)-gyógyvizet sokszorosan használván, úgy magángyakorlatomban mint a vezetésem alatt álló egyetemi kórodán azt jó hatásúnak találtam: a nyákhártyák, főleg a gyomor és légutak nyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A használatban levő egyéb vizektől, melynek a Seltersi, Radeini, Vichy stb. különbözik e viz csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért oly esetekben, midőn vérzések lehetősége forog fenn vagy a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szénsavdúsabb vizek fölött előnnyel bír.

Dr. KÉTLY KÁROLY,

egyetemi tanár, a budapesti m. k. tud. egyetem II. belgyógyászati kórodájának igazgatója. A „Margit“ (Magyar Selters)-gyógyforrás vizét, mely a tiszta szikéleges ásványvizek sorába tartozik, részint magángyakorlatomban, részint a vezetésem alatt álló egyetemi belgyógyászati kórodán, hosszú idő óta használom, s azt a gyomor, belek, húgyhólyag, főleg pedig a légzőszervek hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel alkalmaztam. E viz más hasonló vegyi összetételű vizek közt, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli stb. kisebb szabad szénsav tartalmánál fogva bir előnnyel.

Kizárólagos
főraktár

ÉDESKUTY L.

Budapestben, Erzsébet tér 8. sz.

cs. és kir. és szerb. kir.
udv. ásványviz-szállítónál

Ugyiszintén kapható minden gyógyszertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben